

MOJCA FUNKL, IGRALKA

NESMISELNO SE JE VDATI TRPLJENJU

Igralka Mestnega gledališča ljubljanskega Mojca Funkl je prepričljivo upodobila Doro v nadaljevanki Usodno vino, od 5. marca pa jo lahko spremljamo v Reki ljubezni, kjer igra požrtvovalno ženo Sonjo, ki vztraja v nesrečnem zakonu.

BESEDILO: DANAJA LORENČIČ // FOTOGRAFIJE: ALEKSANDRA SAŠA PRELESNIK

Pred skoraj 20 leti ste nastopili v nadaljevanju Peta hiša na levi. Ste takrat vzljubili snemanje nadaljevank?

Želela sem igrati v nadaljevanjih. Spomnim se celo, kako sem bila oblečena na avdiciji. Imela sem hlače, na katere je bilo pristo krilo, in olivno zelene čevlje. Zelo sem bila vesela, da me je režiser povabil k sodelovanju, saj sem se zelo dobro razumela s soigralci. S Sašo Pavčekom sva se še pozneje neko obdobje družili, ker se obe radi potapljava. Zelo sem bila hvaležna za priložnost in izjemno sem uživala med snemanjem. Pozneje ni bilo veliko takšnih priložnosti, zato sem bila vesela, ko so me čez nekaj let povabili k snemanju Čiste desetke, nato pa sem dobila priložnost igrati v Usodnem vinu in v Reki ljubezni.

Nekateri igralci, ki nastopajo v nadaljevanjih, se pozneje ne morejo otresti določenega lika, saj jih gledalci povezujejo z njim. Številni so si vas zapomnili kot Doro iz Usodnega vina. Se je bilo težko preleviti iz Dore v Sonjo?

S tem nisem imela težav, ker sem tega navajena iz gledališča, kjer igraš v eni sezoni več predstav in moraš preklapljati med vlogami. Res pa je, da se nekateri liki gledalcem bolj vtisnejo v spomin, kar je značilno za televizijske vloge. Televizijske vsebine namreč vstopijo v dnevno sobo gledalcev, zato imajo gledalci občutek, da sedijo s tabo na kavču. Film, predvsem slovenski, ima žal manjši učinek, čeprav se izboljšuje odnos gledalcev do slovenskega filma, saj je v zadnjem desetletju vse več dobrih filmov. Eden izmed takšnih filmov je Ivan, kjer sem imela manjšo vlogo. Izjemno srečna sem, da sem lahko sodelovala pri njem. Igralec se mora kot plastelin prilagajati vlogam in konceptom režiserja. In tudi medijem. Tudi v okviru televizije obstajajo različni žanri. Čista desetka je bila povsem drugačna od Usodnega vina in Reke ljubezni, kjer ne vem, kaj se bo z mojim likom zgodilo v naslednjih delih.

Vam to ustreza ali bi vam bilo ljubše, če bi vedeli, kakšen bo razplet?

Všec mi je, da me lik preseneti. Pri Sonji so me zelo presenetile določene stvari, saj jo je bolezen spremenila. V življenju nas mora namreč nekaj premakniti. Ni nujno, da je to nekaj krutega, kot je izguba bližnje osebe ali bolezen. Potrebujemo nekaj, da se zavemo, kaj si resnično želimo in kaj lahko izboljšamo. Čez dan namreč večino stvari naredimo samodejno, obenem pa se nas vse, kar počnemo, dotakne, zato lahko sčasoma postanemo otopeli, ker nimamo časa za samorefleksijo. Vsi si namreč želimo lepih trenutkov v ži-

«<<>>»
Ne čutim
potrebe, da sem
nekdo drug.
«<<>>»

vljenju, vendar moramo sami poskrbeti za to. Zelo rada živim, čeprav mi je včasih težko, vendar je to zame izziv, ker ne vem, kaj me čakata.

Sonja, ki jo igrate v Reki ljubezni, se ne zna postaviti zase in ne more zapustiti moža. Kako doživljate njeno ravnanje? Jo obsojate ali sočustvujete z njo?

Zaradi narave svojega poklica lažje razumem določene vzgibe in ravnanja likov, kar ne pomeni, da to odobravam, ampak poskušam razumeti vzroke za ravnanje določenih oseb. Ni nujno, da se strinjam s tem, kar počnejo moji liki, ker imam svojo moralno črto. Z njo se nisem rodila, ampak se je izoblikovala. Vsi smo namreč kdaj naredili napake, ampak pomembno je, da ne ranimo drugih. Če koga nehote ali pa celo načrtno raniš, moraš živeti

s posledicami svojega ravnanja. Kar se tiče Sonje, se lahko veliko žensk poistoveti z njo, ker je moralna, želi zaščititi otroke in se razdaja za druge. Zelo se žrtvuje za moža, on pa vse bolj beži. Obsojati je ne morem, ker vsak živi svoje življenje. Težko mi je bilo spremljati njeno trpljenje, občasno sem si želela, da bi zapustila moža. Toda ne vem, kaj bi naredila, če bi se znašla v njenem položaju. Lahko si le predstavljam. Veliko ljudi namreč ostane v zakonski zvezi zaradi otrok, čeprav morda s tem škodujejo otrokom. Nekateri niso dovolj samozavestni, da bi zapustili partnerja, drugi so ekonomsko odvisni in imajo občutek nemoči. Podobno je pri službi, saj si marsikdo želi zamenjati službo, vendar je zelo malo prostih delovnih mest. Stvari je treba sprejeti ali spremeniti. Nesmiselno se je vdati trpljenju. Pomembno je, da znaš postaviti sebe na

Moji Funkl ni nič težko narediti za ljudi, ki jih ima rada.

vati znam v malenkostih, kot je pitje kave. Sprosti me lahko tudi likanje. Ko otroka zaspita in naredim vse, kar je potrebno, si privoščim kopel in uživam. Na žalost berem precej manj kot nekoč. V najstniških letih sem bila knjižni molj, zdaj pa berem le stvari, ki so povezane z mojim delom, in pravljice otrokoma. Ker me sinova veliko sprašujeta, berem tudi enciklopedije. Pred kratkim me je namreč Lovro vprašal, kako nastanejo semena, zato sem morala preveriti svoje znanje.

Se vaša otroka zavedata, da je njuna mama igralka?

Zavedata se, da sta njuna starša igralca in da imava drugačni službi kot nekateri drugi starši zaradi urnikov, ampak sva jima razložila, da imajo podoben delovnik medicinske sestre, zdravniki, gasilci, policisti in drugi. Ogledala sta si predstavo Trač, vendar mlajši Lovro ni gledal cele predstave, Frane pa je bil navdušen. Zelo mu je bila všeč Iva Krajnc Bagola, mene pa ni posebej omenil. Znata pa skoraj vse pesmi na pamet. (smeh)

Je vaše zasebno življenje zelo prepleteno z gledališkim svetom?

Nekaj mojih prijateljev ni iz gledališkega sveta, kar je dobro, saj igralci nehoti veliko govorimo o svojem delu, in to je lahko za druge naporno. Zrelost igralca je pogojena s tem, da zna ločiti med igro in resničnim življenjem. Večkrat sem slišala, da igralci radi igramo tudi v zasebnem življenju. Vendar res ne čutim potrebe po tem. Morda mi ni treba vsega deliti z javnostjo, vendar v zasebnem življenju ne igram. Ne čutim potrebe, da sem nekdo drug. Morda se v določenih primerih drugače odzovem, vendar vem, kdo sem, kaj imam rada in česa ne.

Vam prijatelji velikokrat nastavijo zrcalo?

Družina, prijatelji in tisti, ki me poznajo dalj časa. Dragoceno je slišati mnenje nekoga, ki te ima rad, čeprav ni nujno, da se vedno strinjaš z njimi ali oni s tabo.

Tudi med igralkami imam zelo dobre prijateljice, recimo Ivo Krajnc Bagolo, s katero sva se seznanili že med študijem, in Matejo Pucko, ki dela v SNG Maribor. Z njo se vidiva zelo redko, vendar vem, da mi bo vedno stala ob strani in tudi jaz njej. Srečujem pa se še vedno s prijateljicami iz obdobja fakultete,

s Špelo Kožar in s prijateljicami iz srednje šole, pet nas je in so nas klicali cvetke, med njimi je tudi Katarina Čas. Zelo sem ponosna, da se vidimo nekajkrat na leto, saj ni preprosto uskladiti naših urnikov. ▶

prvo mesto in prislusniti sebi. In morda bo tako tudi pri Sonji.

Se znate postaviti na prvo mesto?

Trudim se, vendar je to nekoliko težje, ko imaš otroke. Med mojima otrokoma je le leto in pol razlike, zato sem veliko časa namenila njima. Toda tega nisem doživljala kot odpovedovanje, za nekaj časa sem se le odrekla določenim hobijem, vendar je bilo to povsem naravno. Ko imaš otroke, ne moreš vsak dan hoditi na jogo ali pilates. Številne ženske se v takšnem položaju izgubijo, česar zase ne morem reči, vendar sem bila izčrpana. Zaradi materinstva sem začela drugače gledati na stvari, tudi na svoje like.

Oblikujete like na podlagi svojih izkušenj?

S Sonjo se nisem poistovetila, vendar me ne-

kateri njeni odzivi spomnijo na kakšne pretekle izkušnje, recimo, ko imaš nekoga rad, on pa ti ne vrača ljubezni. Najbrž se je to vsakomur kdaj zgodilo. V teh stvareh se lahko poistovetim z njo, vendar sem v nasprotju z njo močnejša. Sem zelo neposredna in izražam čustva. Podobno kot Sonji mi ni nič težko narediti za ljudi, ki jih imam rada. Toda pazim, da se ne razdajam le za druge, zato mi je všeč, če se zna ženska postaviti zase. Zame namreč velja, da lahko prenesem veliko stvari, vendar do določene mere.

Kako skrbite zase?

Potrudim se, da grem občasno na jogo. Odkar imam otroke, bolj cenim prosti čas. Uži-

«««»»
Pomembno
je, da ne
ranimo drugih.
«««»»

Hvaležna sem, da imam prijateljsko jedro, kjer se počutim varno. V določenem obdobju sem imela veliko moških prijateljev, vendar se zdaj manj pogosto družimo, ker ima vsak svoje obveznosti in družino. Ko sem bila aktivna v Improligi, sem imela prijatelje v Münchnu, ki sem jih pogosto obiskala.

Ste v obdobju, ko ste bili aktivni v Improligi, odkrili ljubezen do igralskega poklica?

Ne, odkar se zavedam, sem želela biti igralka. V osnovni šoli sem hodila k lutkovnemu krožku. Ob koncu osnovne šole pa sem igrala v predstavi pastirico, ki je morala stati pred platnom. In takrat sem vedela, da želim postati igralka. V srednji šoli sem obiskovala tri gledališke skupine in dramski krožek, pozneje pa sem se vpisala na AGRFT, vendar nisem bila takoj sprejeta, kar je bilo boleče. Toda to je bila zame dobra izkušnja, saj sem morala sprejeti poraz in živeti naprej. Vpisala sem se na drugo smer, vendar sem začela aktivno sodelovati pri Improligi. Ko sem bila v tretjem poskusu sprejeta na AGRFT, sem še vedno sodelovala pri Improligi, kjer sem se naučila, da so napake dovoljene. Osvobodila sem se potrebe po popolnosti.

Ste imeli s tem dolgo časa težave?

Na akademiji sem čutila močan notranji pritisk, da moram vsem dokazati, zakaj sem bila sprejeta. Želela sem dokazati, da zmorem vse, kar se od mene zahteva. Toda če si nekaj močno želiš, ni nujno, da ti uspe, ker ne dovoliš, da se stvari razvijajo same od sebe. Če se na odru prepustiš, se lahko zgodijo čudeži. Sčasoma sem se prepustila, vendar so mi pri tem pomagale izkušnje. Morda je bilo koristno, da nisem bila takoj sprejeta na AGRFT, ker sem odkrila, kako zelo si želim postati igralka in koliko sem pripravljena vložiti v to. Blagoslovljena sem, da delam tisto, kar me izpolnjuje. Če imaš rad svoje delo, je to luksuz. Na žalost nimajo vsi te priložnosti. Vsak večer se zahvalim, da lahko opravljam svoje delo.

Trenutno igrate v šestih uprizoritvah v MGL in snemate nadaljevanko. Kako uskladite obveznosti z otrokoma?

Hvaležna sem, da smo lahko skupaj popoldne, ko nimam vaje ali predstave. Toda pomembno je, da otroka vidita, da z njunim očetom uživava v svojem delu. Seveda so potrebna tudi odrekanja, vendar je tako tudi pri drugih stvareh v življenju. Če želiš biti v nečem dober, je namreč treba vložiti veliko truda.

Se med snemanjem nadaljevanke zelo navežete na soigralce in soigralke?

«**<<<>>>**
**Osvobodila
 sem se potrebe
 po popolnosti.**
<<<>>>

Na nekatere zelo. Pri Usodnem vinu sem se zelo povezala z Janom Bučarjem in Darjo Reichman, saj smo se družili tudi zasebno. Zdaj se ne vidimo pogosto, vendar sta zapisana v mojem srcu. Na srečo veliko soigralcev iz Usodnega vina igra tudi v Reki ljubezni in smo zelo povezani.

Si ogledate predstave svojih kolegov?

Kolikor mi čas dopušča. Pred kratkim sem si ogledala Pohujšanje v dolini Šentflorjanski in Cucke, ki sta povsem različni predstavi. Želim si ogledati tudi Sen kresne noči, vendar nimam dovolj časa za ogled predstav, saj moram oceniti, kaj mi največ pomeni. Zame je najpomembnejši čas, ki ga preživim z otrokoma.

Imate kakšne neuresničene igralske želje?

Nikdar nisem imela sanjske vloge in načrtovala svoje poklicne poti. Izjemno rada imam svoje delo, zato z veseljem sprejemam različne priložnosti. Želela bi posneti kakšen film, vendar sem trenutno zelo hvaležna, da lahko igram v nadaljevanki. To ne pomeni, da bom vedno igrala v nadaljevankah, ker ne bo vedno takšnih priložnosti. V določenem obdobju namreč nisem imela veliko priložnosti, razen v gledališču, vendar sem želela sodelovati pri drugih projektih, ker se nikdar nisem hotela omejevati. Nikoli se nisem odločila, da bom sodelovala le pri projektih, ki imajo umetniško vrednost. Umetnosti namreč ne moreš načrtovati, ampak se zgodi. ■

